

حضور آمریکا در مصر باید به شرکت‌های خصوصی واگذار شود

يك اندیشکده آمریکایی با توجه عدم تمایل مردم مصر به مداخله آمریکا در امور کشورشان اعلام کرد حضور آمریکا در مصر باید تحت پوشش شرکت‌های خصوصی صورت گیرد.

يك اندیشکده آمریکایی با توجه عدم تمایل مردم مصر به مداخله آمریکا در امور کشورشان اعلام کرد حضور آمریکا در مصر باید تحت پوشش شرکت‌های خصوصی صورت گیرد.

به گزارش خبرنگار دیپلماتی عمومی و جنگ نرم خبرگزاری فارس، اندیشکده بنیاد کارنگی در مقاله‌ای نوشت: در پی قتل عام مردم در لیبی، شعله‌های انقلاب در یمن و بحرین گسترده‌تر شده است؛ در اردن و مراکش معترضین بر تغییرات سیاسی بیش از پیش پافشاری می‌کنند و همه این موارد روی هم رفته ممکن است آنچه را که همچنان به عنوان مهمترین اولویت آمریکا و اروپا در این منطقه مطرح است، از نگاه ایشان دور سازد، کمک کردن به مردم مصر تا مسیر گذار به دموکراسی را به سلامت طی کنند.

چرا مصر تا بدین حد اهمیت دارد؟ زیرا این کشور قلب جهان عرب است. پان عربیسم در این کشور و در دوران جمال عبدالناصر متولد شد و در زمان ریاست جمهوری انور سادات صلح در خاورمیانه برقرار گردید. مصر با در بر داشتن 80 میلیون نفر - برابر با مجموع جمعیت عراق، عربستان سعودی و سوریه است که می‌تواند جهان عرب را در مسیری جدید و رو به پیشرفت هدایت کند.

دولت اوباما حق دارد که دخالت چندانی در امور مصر نکند. مردم مصر بسیار مغرور و توانمند هستند و دموکراسی که در آمریکا ساخته شده است را نمی‌خواهند. به طور اخص می‌بایست از دیکته کردن اینکه چه گروه‌هایی در روند دموکراتیک مصر دخیل باشند یا نباشند، بپرهیزیم.

اما کمک‌های بسیار مهمی نیز از دست ما برمی‌آید که باید انجام دهیم - پیش از هر چیز حمایت اقتصادی. همانطور که در مورد اروپای شرقی دیدیم، اولین موج دموکراسی خواهی منجر به بروز مسائل مختلف در این باب می‌شود که چگونه چنین قالب حکومتی می‌تواند می‌تواند رفاهی مردم را تأمین کند.

آنچه که مصری‌ها بیش از هر چیز بدان نیاز دارند، حمایتی هوشمند، هدفمند و به موقع است. اقداماتی که می‌توان فوراً به انجام رساند از این قرار است:

1- بخشش بدهکاری‌ها: مصر میلیاردها دلار به آمریکا و اروپا بدهکار است. این بدهکاری می‌بایست بخشیده یا حداقل اینکه از میزان آن کاسته شود.

2- تجارت آزاد: دولت بوش در سال 2005 مذاکرات مربوط به تجارت آزاد را با حسنی مبارک آغاز کرد اما این روند به تعویق افتاد. به محض اینکه يك دولت منتخب مصری بر سر کار آمد، آمریکا می‌بایست پیشنهاد چنین مذاکراتی را به عنوان مشوقی برای پیوستن این حکومت به بازار آزاد تجارت، مطرح سازد. در ضمن واشنگتن می‌تواند پیشنهاد يك معاهده تجاری امتیاز دهی را نیز مطرح سازد که تأیید کننده را نیز به راحتی می‌توان به دست آورد.

3- بازنگری در مورد بسته حمایتی آمریکا: میزان درخواست دولت برای حمایت از مصر برای سال مالی جدید با میزان درخواست‌های آن پیش از سقوط مبارک برابر است. با توجه به تغییر اوضاع، دولت باید با رهبران سیاسی مصر وارد مذاکره شود و حمایت‌های خود را به سمت حمایت‌های مالی هر چه بیشتر سوق دهد و از کمک‌های نظامی تا آنجا که امکان دارد، بکاهد.

4- سرمایه گذاری خصوصی: سناتور جان مک‌کین و جوزف لیبرمن، به تازگی از مصر بازگشته و پیام جدیدی را با خود آورده‌اند: مصری‌ها به شدت نیازمند و خواهان آن هستند که شرکت‌های خارجی به کشور آنها آمده و در آن سرمایه گذاری کنند. این سناتورها در نظر دارند شماری از مدیران ارشد کارخانه‌ها را در رأس هیئتی رسمی به مصر و تونس گسیل دارند. دولت نیز حمایت خود را از این اقدام اعلام کرده است.

5- انتصاب يك فرد مشخص برای نظارت بر روند گذار خاورمیانه: به منظور نظارت بر تمام این تلاش‌ها، دولت نیازمند فردی کارآمد و ذی‌نفوذ در کاخ سفید است، کسی که در داخل و خارج به خوبی شناخته شده و پیشینه خوبی در این حیطة داشته باشد. این فرد می‌بایست تلاش‌هایی را که در پنتاگون، وزارت امور خارجه، وزارت دارایی و اقتصاد و دیگر بخش‌های خصوصی صورت می‌گیرد، هماهنگ ساخته و جهت دهی کند. دولت آمریکا در حال حاضر برای مدیریت این روند، استعداد کافی را فراهم نیاورده است.

ما می‌بایست از فرصت پدید آمده به خوبی استفاده کنیم و با حمایت‌های خود از مصر، به روند گذار به سوی دموکراسی سرعت بخشیم. هر کوتاهی که از ما سر بزند، تاریخ هرگز آن را نخواهد بخشید.